

**O KAMIPEN**

Jekh purani paramiçi phenel kaj but anglal, kana o Del phirelas p-i phuv, akhardäs le manušen te rigärel pesqe dinimata. Thaj avile le manuša opral sa i phuv, penqe seläça, k-o Devel. Jekh sel aviläs te mangel barvalipen p-i vazi, aver sastimos, aver but pherrelinä thaj kadja maj dur. Vare-savi sel mangelas thaj lielas vareso.

Pala' so o Del rigärdäs sa, dikhläs, dural, ke maj avenas trin murša, kale balença, maškarutne sar učipen, thaj, palal lenqe podimata, dikhelas pes ke phirdesas but droma. Pašarden pen von, line lazane le stadä opral o šero thaj ačhile bitragande anglal o Del.



— Kon san tume, kaj aven but palal?

— Sam rroma, Devla!

— Thaj kaθar phirde zi akana? Me rigärdem sa! Ama, dikhindoj len o Del kaj bešenas kadja lazavde thaj sar zanelas kaj si vi čorre, pučhläs len maj lokhes:

— Save mangipnaça aviline?

— Devla, ame aviläm te mangas tuqe te kames amen.

E rromenqo mangipen čhajläs but le Devles.

— Mišto rroma!len phenav ke kamava tumen.

Le murša, lošale, naisardine Lesqe, thodine le stadä p-o šero thaj kamlen te telären.

Thá o Del ačhavadäs len:

— Žukeren xanci! Si man vi vareso vaš tumaro nămo. O jekhto dinipen so dav les tumenqe si jekh šukar thaj gilavutni čhib. Te inkeren laθe devlikanes! O dujto dinipen si le maj but šukar dila. Von avena kadja šukar, ke tumen resena but prinzarde vaš lenθe... Thaj o Del mai phendäs:

— O trinto dinipen avela jekh šukar them, savo avela tumaro than. Thaj kadava than avela sa i lümja! zan thaj, kamipnaça, te roden o vestipen thaj e zivipnasqo šukaripen. Kadava si Mirro kami-pen. Ama si vi man jekh mangipen karing tumenθe: phenen manqe kaj tume kerena jekhipen, kidine, kaj na avena zungale thaj ke dena vast varekana, phralikanes, jekh averesqe.

E rroma dine pesqo lav k-ël Devlesqe mangimata, naisarade palem Lesqe thaj gele.

I paramiçi phenel kaj sa i vrjama kana von inkerde pesqo phenipen sas lenqe mišto, thaj kana bisterde lesθar but rovline kerkes.

(Kidini kaθar o Jupiter Borcoi)

## Dorința

O poveste veche spune că foarte demult, când Dumnezeu umbla pe pământ, a chemat oamenii pentru a le împărți darurile sale. Și au venit oamenii de pe tot pământul, cu neamul lor, la Dumnezeu.



Un popor a venit să ceară câmpuri mănoase, altul sănătate, altul multe livezi și așa mai departe. Fiecare popor cerea și prima câte ceva. După ce Dumnezeu a împărțit totul, a văzut, în depărtare, că mai veneau trei bărbați, cu plete negre, de statură mijlocie, și, după încălțări, se vedea că umblaseră un drum lung. Aceștia s-au apropiat, și-au luat cu sfială pălăriile de pe cap și au rămas nemișcați în fața lui Dumnezeu.

— Cine sunteți voi, care veniți așa de târziu?

— Suntem rromi, Doamne!

— Și pe unde ați umblat până acum? Eu am împărțit deja totul!

Dar, văzându-i Dumnezeu stând așa de smeriți și cunoscând că sunt și săraci, îi întrebă mai domol:

— Cu ce rugăminte ați venit?

— Doamne, noi am venit să te rugăm să ne iubești. Rugăminta rromilor i-a plăcut mult Domnului.

— Bine rromilor, promit că vă voi iubi.

Bărbații, bucuroși, l-au mulțumit, și-au pus pălăriile pe cap și au vrut să plece. Dar Dumnezeu i-a oprit:

— Așteptați puțin! Am totuși ceva pentru neamul vostru. Primul dar pe care vi-l dau este o limbă frumoasă și melodioasă. Să o păstrați cu sfințenie! Al doilea dar sunt cântecelele cele mai frumoase. Ele vor fi așa de minunate că veți fi foarte cunoscuți pentru ele... Și Dumnezeu a mai spus:

— Al treilea dar va fi o țară minunată, care va fi locul vostru. Și acest loc va fi lumea întreagă! Mergeți și, cu iubire, să căutați libertatea și frumusețea vieții. Aceasta este dorința Mea. Dar am și Eu o rugăminte către voi: promiteți-mi că veți fi uniți, că nu veți fi răi și că vă veți ajuta întotdeauna, frățeste, unul pe altul. Rromii au promis că vor respecta cerințele Domnului, l-au mulțumit din nou și au plecat.

Legenda spune că întotdeauna când rromii și-au respectat cuvântul dat au dus-o bine, iar când au uitat de el au plâns amar.

(Traducere în limba română: Jupiter Borcoi)